

Notat til statsrevisorerne
om
den fortsatte udvikling i sagen om barmarksværkerne
(beretning nr. 17/01)

1. I mit notat i henhold til rigsrevisorlovens § 18, stk. 4, af 19. februar 2003 (optrykt i Endelig betænkning over statsregnskabet for 2001, s. 221-222) tilkendegav jeg, at jeg ville orientere statsrevisorerne om:

- 1) Resultatet af økonomi- og erhvervsministerens bebudede gennemgang af ansvars- og kompetenceforholdene inden for en række af Økonomi- og Erhvervsministeriets områder
- 2) Resultatet af ministeriets evaluering af, om den samlede støtte til værkerne – herunder den nye barmarkspulje – har virket efter hensigten.

Ad 1) Økonomi- og Erhvervsministeriets gennemgang af ansvars- og kompetenceforhold

2. I beretning nr. 17/01 om barmarksværkerne fandt jeg, at Økonomi- og Erhvervsministeriet – henset til de mange aktører på området – burde have sikret, at Energi styrelsens rolle i forbindelse med administrationen af barmarksområdet i højere grad var klar og velafgrænset. Som opfølgning på beretningen erklærede økonomi- og erhvervsministeren, at hændelsesforløbet i forbindelse med barmarkssagen havde illu-

streret behovet for, at ansvars- og kompetencefordelingen på områder, der involverer mange forskellige aktører, fremstod klar og velafgrænset. Ministeriet ville derfor gennemgå ansvars- og kompetenceforholdene på dette og andre områder med en tilsvarende administrativ struktur med henblik på at vurdere behovet for eventuelle opstramninger.

3. Økonomi- og erhvervsministeren har med brev af 2. juli 2004 til statsrevisorerne fremsendt en redegørelse for resultatet af denne gennemgang.

Ifølge redegørelsen har Økonomi- og Erhvervsministeriet foretaget en gennemgang af samtlige regelsæt på ministerområdet. Formålet har været at afdække tilfælde, hvor ministeriet/styrelsen har det overordnede ansvar, men hvor den konkrete administration helt eller delvist ligger hos andre myndigheder, eller hvor der til et givent samtykke er knyttet vilkår, som skal kontrolleres af en anden myndighed.

4. På baggrund af undersøgelsen finder ministeriet, at der kun i beskedent omfang forefindes regelsæt inden for ministerområdet med en struktur, der indebærer delt myndighedsbehandling. I 2 tilfælde er der behov for en yderligere klargøring af ansvars- og kompetenceforholdene:

a) *Godkendelse af anlægsprojekter efter varmforsyningsloven* (barmarksområdet).

Ministeriet har på dette område til hensigt at henlægge kompetencen fuldt til kommunerne og derved fravige den delte myndighedsbehandling mellem kommunerne og Energistyrelsen. Ministeriet er ved at gennemføre de nødvendige ændringer i bekendtgørelsen.

b) *Godkendelse af systemansvarets forsknings- og udviklingsprojekter efter elforsyningsloven*. Ministeriet vil i bekendtgørelsen præcisere omfanget af Energistyrelsens godkendelseskompetence og ansvar.

5. Jeg vurderer, at ministeriets initiativ i forbindelse med punkt a) ovenfor vil sikre, at Energistyrelsens rolle ved godkendelse af barmarksværker og lignende projekter er mere klar og velafgrænset. Dette finder jeg tilfredsstillende.

6. Herudover fremgår det af redegørelsen, at ministeriet i forbindelse med ny lovgivning vil sikre, at der er fokus på at tydeliggøre kompetence- og ansvarsfordelingen, hvor regelsæt involverer flere aktører. Der er iværksat en ny procedure, hvor departementets juridiske sekretariat fremover som led i den lovtekniske gennemgang vil behandle kompetence- og ansvarsforholdene som et selvstændigt punkt.

7. Jeg finder det tilfredsstillende, at Økonomi- og Erhvervsministeriet har foretaget en gennemgang af ansvars- og kompetenceforholdene på ministerområdet. Jeg finder det særligt i relation til barmarkssagen tilfredsstillende, at et af ministeriets initiativer som følge af gennemgangen vil sikre, at Energistyrelsens rolle ved godkendelse af barmarksværker og lignende projekter er mere klar og velafgrænset. Ministeriets initiativ med fremover at inddrage spørgsmålet om kompetence- og ansvarsforhold som et fast punkt i departementets tekniske gennemgang af ny lovgivning finder jeg ligeledes relevant.

Ad 2) Evaluering af støtten til barmarksværkerne

8. I relation til spørgsmålet om en evaluering af støtten til værkerne anmodede statsrevisorerne som opfølgning på mit notat af 19. februar 2003 om en vurdering af, om gennemførelsen af udbetalingerne af hjælpepakkerne til barmarksværkerne skete i overensstemmelse med Folketingets forudsætninger. Jeg afgav herefter en beretning til statsrevisorerne om hjælpepakkerne til barmarksværkerne (beretning nr. 6/03).

I denne beretning fandt jeg, at Energistyrelsens metode til fordeling af de 2 hjælpepakker sikrede et hensigtsmæssigt grundlag for vurderingen af, om værkerne var nødlidende. Metoden gav ved hjælp af en beregnet langsigtet varmepris et sammenligneligt billede af værkernes økonomiske situation. Et værk blev vurderet som nødlidende og dermed berettiget til støtte, når den beregnede langsigtede varmepris lå over oliereferencen. Det var ikke målet med hjælpepakkerne at bringe værkernes tariffer ned på niveau med oliereferencen.

I beretningen fandt jeg dog samtidig, at Energistyrelsens fordeling af støtte i forbindelse med 1. hjælpepakke i en række tilfælde ikke var baseret på korrekte beregninger eller på realistiske forudsætninger. Fordelingen af 2. hjælpepakke havde derimod været tilfredsstillende. Jeg vurderede på denne baggrund, at uddelingen samlet set var sket i overensstemmelse med Folketingets forudsætninger. Det enkelte værk

havde med uddelingen af 2. hjælpepakke fået mulighed for på et forbedret grundlag at få en ny vurdering af, om de var nødlidende.

Med afgivelsen af mit notat til statsrevisorerne i henhold til rigsrevisorlovens § 18, stk. 4, af 23. juli 2004 betragter jeg sagen vedrørende hjælpepakkerne til barmarksværkerne (beretning nr. 6/03) som afsluttet.

9. Jeg kan konstatere, at Økonomi- og Erhvervsministeriet har gennemført en række opfølgende tiltag efter uddelingen af 2. hjælpepakke.

Økonomi- og erhvervsministeren redegjorde i et notat til Folketingets Energipolitiske udvalg af 23. april 2003 for værkeres situation efter uddelingen af 2. hjælpepakke. Det fremgik af notatet, at 10 værker fortsat havde en anstrengt økonomi. I august 2003 besøgte et rejsehold bestående af bl.a. medarbejdere fra Økonomi- og Erhvervsministeriets departement og Energistyrelsen de 10 værker, og et uafhængigt revisionsfirma udarbejdede efterfølgende konkrete handlingsplaner for hvert værk. Revisionsfirmaets konklusion var, at værkerne selv kunne bidrage til at forbedre deres situation ved fx låneomlægning, tilkobling af flere forbrugere og kapitalindskud fra forbrugerne. Hvis de berørte værker gennemfører de anbefalede initiativer, vil varmetariffen ifølge ministeriet kunne reduceres så meget, at den stort set svarer til oliereferencen.

Ministeriet har endvidere foranstaltet en opfølgende gennemgang af 9 værker, som i april 2004 anmodede om yderligere økonomisk støtte. Ifølge ministeriet dokumenterede gennemgangen, som ligeledes blev foretaget af et uafhængigt revisionsfirma, at de pågældende værkers høje varmetariffer kunne tilskrives selvforskyldte forhold. Halvdelen af værkerne indgik i ovennævnte gruppe af 10 værker, som havde fået udarbejdet handlingsplaner. De øvrige værkers beregnede langsigtede varmepris var på niveau med eller lå under oliereferencen, hvorfor de ikke var støtteberettigede.

Herudover har Økonomi- og Erhvervsministeriet oplyst, at der med forslag til Finanslov for 2005 foreslås etableret en energireserve (§ 08.65.79.10), hvorfra der i 2005 og 2006 vil kunne anvendes op til 6 mio. kr. til at bistå de sidste barmarksværker med økonomiske problemer. En udmøntning af midlerne til barmarksværkerne vil blive forelagt Finansudvalget særskilt.

Jeg finder ministeriets tiltag efter uddelingen af 2. hjælpepakke tilfredsstillende. Dette gælder særligt udarbejdelsen af handlingsplaner, der kan bidrage til at forbedre

de fortsat vanskeligt stillede værkers økonomiske situation. Endvidere er det min opfattelse, at den foreslåede reserve, hvorfra der i 2005-2006 vil kunne ydes mindre tilskud, vil udgøre et hensigtsmæssigt supplement til værkernes egne tiltag.

10. Samlet finder jeg, at Økonomi- og Erhvervsministeriets uddeling af 2. hjælpepakke sammen med de ovenfor skitserede opfølgende tiltag udgør en tilfredsstillende evaluering af, om hjælpepakkerne har virket efter hensigten.

11. Sammenfattende betragter jeg på baggrund af ovenstående hermed sagen vedrørende beretning nr. 17/01 som afsluttet.

Henrik Otbo